

Luchtspiegeling

fotocollage Leny Bravenboet

schamel gekleed staan ze aan het hek voor hun klapperende
onderkomen en luisteren aan de wind,
die de zachte stem van Aziza draagt,
zij zingt over hoop en wanhoop en sluit voor even,
dat gevoel van:

stilte die naar angst en weemoed geurt,
een stem die over oude wonden scheert,
de klank van tranen. Gerechtigheid, als een zandkorrel op de wind.
De zang van heimwee en liefde voor het thuisland,
gespalkt tussen regels en vezels,
stille droom die zich uitlegt op papier,
namen door wind bereden.

Het blakerende zand spiegelt
een verlangen op verlossing,

Tot de Fata Morgana uiteen spat, de weerspiegeling
terug in de realiteit verdwijnt en
alles weer is wat het was;
uitzichtloos.

20-1-2017
MM

de in Barcelona woonachtige zangeres Aziza Brahim uit de Westelijke Sahara!
Met Aziza gaat het goed, maar niet met haar landgenoten, de Saharawi, die al bijna veertig jaar in Algerijnse vluchtelingenkampen wonen. Deze nijpende situatie bezingt Brahim veelvuldig in haar muziek!
Espejesmos betekent: Luchtspiegeling (Fata Morgana) Voor mijn gedicht luisterde ik naar twee songs van haar.

[Luister naar Espejesmos](#)